

Obiecții privitoare la prevederile propunerii de Directivă COM(2012) 788

1. Împuternicirea Comisiei Europene de a adopta acte delegate pentru un număr de 16 situații, deoarece acestea prin conținutul lor tind să stabilească alte norme, dincolo de scopul declarat al propunerii de directivă, limitând *de jure* dreptul de reglementare la nivelul statelor membre, nivel la care măsurile ar putea fi luate mai aproape de cetățean.
2. Argumentele aduse în sprijinul faptului că prevederile suplimentare propuse ar conduce la scăderea consumului de tutun, în condițiile în care nu sunt analizate suficient aspectele legate de flexibilitatea consumului, adică de faptul că un fumător de țigări interzise de noua directivă, cum ar fi cele aromate, sau slim, s-ar putea orienta spre alte produse din tutun, unele chiar mai nocive. În plus, fiecare stat membru poate interzice înregistrarea unei mărci dacă este înșelătoare, ceea ce poate considera drept o garanție suficientă.
3. Gradul redus de acceptare de către cetățenii europeni a noilor restricții, așa cum reiese din rezultatul consultărilor.
4. Includerea țigaretelor slim în categoria produselor a căror reclamă este considerată înșelătoare, deoarece acestea sunt oricum semnalizate ca atare; eventualul lor efect diferențiat asupra femeilor, chiar admis, este de natură să fie combătut în conformitate cu obiceiurile de consum din fiecare stat membru, intervenția Uniunii nu poate face decât să scadă eficiența unor astfel de măsuri la nivel statal. În același sens al dependenței culturale a atractivității se pronunță și studiile comandate de Comisie pentru analiza impactului propunerii.
5. Impunerea formei cuboide a pachetelor de țigări, acesta fiind mai degrabă un element de standardizare în vederea facilitării fabricației decât o măsură de prevenire a publicității înșelătoare și prin urmare ar trebui să fie latitudinea producătorilor.
6. Articolul 16 al propunerii introduce obligații de înregistrare pentru comercianții la distanță, atât în statul membru unde este stabilit acesta, cât și în statele membre unde se află consumatorii potențiali ceea ce afectează libera concurență. Aceste obligații sunt excesive, depășesc ceea ce este necesar, sunt excesive față de scopul urmărit.
7. În plus, fiecare Stat Membru ar putea institui obligații de înregistrare specifice, în funcție de natura și volumul fiecărei categorii de produse, de obiceiurile de consum și de repartizarea regională a acestora în cazul său.
8. Existența a până la 40 de astfel de aditivi într-un produs din tutun face practic imposibilă verificarea impactului sinergic asupra sănătății iar dacă o anumită combinație de aditivi și tutun prelucrat ar putea afecta sănătatea, acest lucru este fie la îndemâna Statului Membru, singurul în măsură să stabilească o prioritate a cercetărilor în acest sens, în funcție de structura consumului specific aceluși stat, fie urmează să fie stabilit prin viitoare cercetări la nivelul Uniunii.

9. Obligațiile de notificare propuse (art.17) sunt de natura procedurală, administrativă, despre care nu există nici o dovadă că nu s-ar putea institui diferențiat, prin masuri la nivelul statelor; directiva ar trebui să se limiteze la stabilirea obiectivului de notificare, nu să se substituie metodologiilor la nivel național.
10. Potrivit legislației României în domeniul mărcilor (Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice) titularul unei mărci are un drept exclusiv de utilizare a mărcii protejate. Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, la care România a aderat, consacră același drept iar Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală, Anexa I.c. la Acordul de la Marrakech 15 aprilie 1994 privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț stabilește același principiu. Prin urmare România, și probabil și alte State Membre, ar trebui să dea explicații cu privire la restrângerea acestui drept, explicații pe care nu le regăsește în documentația directivei, ci doar indirect menționate.